

Çocukların Ortak Dili Gülmektir

– Savaş · 22 Mayıs 2016

(Kızım Helin'e-1-)

Bir varmış, yoksulluk, bir yokmuş, yine yoksulluk
Evvel zaman içinde kalbur saman içinde
Pirelerin berber, develerin tellal olduğu
Ve Hulusi Kentmen'in zengin oğlunun
Münir Özkul'un fakir kızına abayı yaktığı
O masalsı zamanlarda
Yoksulların payına düşen
Ve hep "bir varmış" dediğimiz
Bir yokluk varmış, bir yoksulluk
Bir ayrılık, bir ölüm
Merhametsiz bir zülüm
Etimi ısırın soğuk bir gece
Kırık dökük bir sevinç
Biraz hasret, biraz gurbet, biraz gözyaşı
Bir de amansız yaşama telaşı...

Senden çok zaman önce kızım
Ben anamın beşiğini tıngır mıngır sallarken
Anam, biri kız üçü erkek
Saçlarından güneş fışkıran dört çocuğunu
Aşk ile sevip
Yokluk ve acılarla gıdım gıdım emzirirken
Az gittiğim uz gittiğim
Dere tepe düz gittiğim o güzel yüreğinde
Ve yağmurlar biriktiren o muhteşem gözlerinde
Bir varmış, gözyaşı, bir yokmuş, yine gözyaşı varmış...

Masal masal mat atar, iki tilki ot satar iken
Kurt köye muhtar olup, elini verenin kolunu kapar iken
Anamın nehir gibi ninniler akan dudağından
Gözlerime şırıl şırıl ninniler dökülürken
Peri kızları uykularıma dalıp
Düşlerimde ıslık ıslık gezinirken

Ve ben; İlkokul sonrası yoksulluğumuza atfen
“Eti senin kemiği benim” Ziya ustaya teslim edilen
Acemi ve minik bir tamirci çırağıyken henüz;
Motor yağı bulaşmış en mavi gözlerimle
Çocuksu hüzünlerim
Kıtlık zamanı gülüşlerim
Ve en yoksul ellerimle
Ağlayan çocuk posterlerini afişlerdim
Odamızın çatlak ve kireç badanalı duvarlarına...
O ağlardı;
Gözyaşları sağanak ve gök gürültülü dökülürdü içime
Islanırdım; gözyaşı kokardım buram buram
Üşürdüm; güneş en harlı sıcağı ile okşarken yanağımı
Ağlardım; gözyaşlarım damla damla karışırdı yağmurlara
Ve her sabah ağlayan çocuk posteriyile göz göze tutuşup
Gözyaşlarımda biriken yangınlara karışarak
En asi, en hırçın, en yoksul,
Ve hayata karşı en hırslı, en uzlaşmaz ve en kavgacı yanımla
Duvara asılı gözyaşlarını sırtlar evden öyle çıkardım...

Ve biz; bakışlarından devrim ve sevda fıskıran
Kuyu sokağının kavgaya ve isyana koşulu
En asi, en uslanmaz ve en yoksul çocukları yani...
Bir daha ağlamasın diye çocuklar
Bolca devrimler yedekleyip yüreğimize
Dünyaya meydan okur
Silahlar kuşanırdık gülüşten ve aşktan yana...
Açlık, yoksulluk, savaşlar ve ölümler
Ve haykırışlar ve çığlıklar
Ve acıların izini taşıyan yüzler
Ve çocukların gözlerinden süzülen yaş
Bir daha yaşanmasın istedik...
Yüreğimizin dağlarında ateşler yakıp
Silahlar kuşandık gülüşten ve aşktan yana
Ve yüreğimize sıkılan gözyaşlarına karşı
Zulamızda az bulunan gülüşlerle savaştık...

Zulamızdaki son gülüşte bitti mi ne?
Yoldaşlar zor durumda çocuklar

Dudaklara sürülü en son gülüş bende kaldı
Bense yaralıyım, yorgunum, uykusuzum
Üşüyorum...
Haydi, kızım, gül yüzlüm, orman bakışım, gamze yanaklım
Güleç dudaklım, kıvrıkcık saçlı güzel Helin'im
Tez ol, gülüşünü yetiştir bana
Yanarak küle dönen Zümrüdüanka kuşu gibi
Gülüşünü küllerime karıştır ve yeni baştan doğur beni
İş sana düştü artık
Gülüşün kurtuluşumuz ve özgürlüğümüz olacak
Koş tüm çocuklarına haber ver dünyanın
Gülüşümüz bitmek üzere
Cepheye kucak dolusu gülüş yetiştiresinler
"dilimden anlamazlar" deme sakın
Çocukların ortak dili gülmektir kızım...

"bir varmış, aşk "de kızım
"bir varmış, barış", "bir varmış, gülüş" de
"Bir yokmuş" deme sakın, "bir yokmuş" deme...

(Şubat 2000)

"Gülüşüne yaslanıp, çocuklara ve aşka dair sözler biriktirdiğim bir şiir gibi
Seviyorum seni yüreğimin bir tanesi..." (Baban)